

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/28/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318202521
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5318202521.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, o veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: U. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, Matičné námestie 1617, 022 01 Čadca, dieťa rodičov: matky - Q. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. B. W. č. XXX, zast. JUDr. Annou Mozolíkovou, advokátkou so sídlom Palárikova 1449, 022 01 Čadca, IČO: 32 249 543, a otca: H. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. B. W. č. XXX, t. č. O. Z. č. XX, zast. Mgr. Dr. Antonom Kušnírom, advokátom so sídlom Jána Reka 13, 010 01 Žilina, IČO: 31 074 863, v konaní o odvolaní kolízneho opatrovníka a o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4P/34/2018-114 zo dňa 28.03.2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že otec H. V., nar. XX.XX.XXXX, má právo styku s maloletými deťmi: a) U. V., nar. XX.XX.XXXX, b) H. V., nar. XX.XX.XXXX, každý týždeň v stredu v čase od 15.00 hod do 17.00 hod na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Čadci, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, v prítomnosti pracovníka majúceho službu, v prítomnosti a za odborného vedenia psychológa kolízneho opatrovníka, v neprítomnosti matky. Matka je povinná deti na styk pripraviť fyzicky a psychicky a odovzdať ich v stanovenom čase preukázateľne úradu a v stanovený čas ich osobne prevziať. Pokiaľ nebude môcť otec zo závažných dôvodov právo styku využiť, oznámi to v dostatočnom časovom predstihu, minimálne 24 hodín vopred, úradu a úrad matke. Pokiaľ budú závažné dôvody na strane matky maloletých detí, resp. na strane maloletých detí, oznámi to matka úradu a úrad otcovi 24 hodín vopred a preukáže dôkazmi predloženými úradu. Okresný súd ďalej rozhodol, že rozsudok je predbežne vykonateľný. Uložil úradu, matke, otcovi zabezpečiť a rešpektovať zákonný priebeh stretnutí, keďže otcovi Okresným súdom v Čadci vo veci sp. zn. 1Tp/19/2018 bolo podľa § 82 ods. 1 písm. h/, j/ Trestného poriadku uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze úmyselne sa priblížiť k matke na vzdialenosť menšiu ako 5m a v zákaze kontaktu otca s matkou v akejkol'vek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby, alebo inými prostriedkami. Návrh na obmedzenie styku otca s maloletými deťmi zamietol a žiadnemu z účastníkov konania nepriznal náhradu trov konania.

V návrhu zo dňa 17.09.2018 žiadal otec upraviť styk s maloletými deťmi, pretože v rozvodom konaní styk upravený nebol. V trestnom konaní mu bol uložený zákaz akýmkoľvek spôsobom kontaktovať matku a vstupovať do rodinného domu a z toho dôvodu mu bolo odňaté jeho právo stýkať sa s vlastnými maloletými deťmi. Matka v podaní zo dňa 18.10.2018 čl. 19 sa vyjadrila nasledovne. V porovnaní s rozvodovým konaním nedošlo k žiadnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala inú úpravu styku otca s deťmi, aká bola doteraz. Od pôvodného rozsudku ubehli len 3 mesiace. Nie je pravdou, že otec mal s deťmi pekný vzťah, čo vyplýva aj z toho, že je otec trestne stíhaný pre zločin týrania blízkej a zverenej

osoby pod ČVS: ORP-216/2-VYS-CA-2018. Deti sa odmietajú stretávať s otcom. Kolízna opatrovníčka poukázala na vyjadrenie detí v centre B., podľa ktorého sa deti s otcom nechcú stretávať. Na pojednávaní dňa 28.03.2019 kolízna opatrovníčka uviedla, že s úpravou styku u kolízneho opatrovníka nesúhlasia, a to z toho dôvodu, že na to kolízny opatrovník nemá vytvorené podmienky. Ide o miestnosti, kde sa vybavujú stránky v úradných hodinách a v minulosti mali prípad, kedy došlo aj ku kolízii medzi rodičmi, čoho svedkom bolo aj maloleté dieťa a nemalo to dobrý vplyv na maloleté dieťa. Taktiež poukázala na tú skutočnosť, že sa deti nechcú s otcom stretávať vzhľadom na zážitky, ktoré s ním majú a ktoré ich traumatizujú. Navrhuje znalecky preukázať, či už majú spracované traumatické zážitky a či stretávanie s otcom by bolo v ich záujme. Navrhla výsluch maloletých detí a zvážiť znalecké dokazovanie za účelom zistenia osobnosti všetkých členov rodiny a posúdenia vzťahových väzieb. Z tohto pohľadu potom okresný súd konštatoval, že kolízna opatrovníčka nedoručila do súdneho spisu 4P/34/2018 o úprave styku otca s deťmi správu o prešetrení pomerov u obidvoch rodičov ako zákonný dôkaz, podklad pre rozhodnutie súdu. Súdu správu získal z iného konania. Z výsluchu svedkyne I. (psychológ B.) zo dňa 22.10.2018 v trestnom konaní vyplýva, že odovzdala kolíznej opatrovníčke podmienky, ktoré jej deti uviedli, ktorými si podmieňujú stretávanie sa s otcom. Túto správu (podmienky detí) kolízna opatrovníčka nedoručila do súdneho spisu 4P/34/2018 a nespomína ju ani pri výsluchu v trestnom konaní dňa 15.11.2018. Pokiaľ poukazovala kolízna opatrovníčka na znalecký posudok znalca PhDr. Franeka, v konaní 4P/34/2018 tento znalecký posudok otec namietal ako jednostranný. Tvrdil, že znalec vypracoval znalecký posudok a charakteristiku osoby otca jednostranne, bez vyšetrenia otca. Preto v tomto štádiu konania bolo predčasné vychádzať z dôkazu, ak bola namietnutá jeho zákonnosť a objektivita. Z uvedených vykonaných dôkazov mal súd preukázané, že v rozvodovom konaní výrok IV.: „Styk otca s maloletými deťmi súd neupravuje.“ pre konajúci súd vo veci 4P/34/2018 znamenal, že styk v konaní vôbec nebol upravený, čo je v rozpore s § 25 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého kogentne je povinný súd v rozhodnutí o rozvode manželstva upraviť aj styk rodičov s maloletými deťmi (mal preukázané, že nebola uzavretá žiadna konkrétna, určitá, materiálne vykonateľná, vynútiteľná dohoda rodičov o úprave styku s maloletými deťmi, ktorá by tvorila súčasť rozsudku o rozvode manželstva, a preto bola povinnosť súdu upraviť styk otca s deťmi autoritatívnym rozhodnutím). Bol pripojený vyšetrovací spis, z ktorého sudkyňa má k tomu časovému momentu zistené, že trestné stíhanie bolo 11.10.2018 začaté aj pre týranie maloletých detí, avšak za skutky rok 2012 - rok 2018, tak ako sudkyňa uviedla už na predchádzajúcom pojednávaní. Túto okolnosť považuje za veľmi spornú, a to z toho dôvodu, že vo všetkých doterajších konaniach matka navrhovala kontakt otca s deťmi na základe dohody, a to aj v časovom období, o ktorom teraz tvrdí, že už dochádzalo k týraniu. K tomu momentu mal preto okresný súd z týchto dôvodov po chronologickom usporiadaní úkonov matky túto okolnosť za spornú. Týranie nebolo spomínané ani v rozvodovom konaní, ani pri vydávaní neodkladného opatrenia. Znalecký posudok PhDr. Franek - z podstaty tejto veci tohto znaleckého posudku súd mal zistené, že navrhovateľ má sklony k manipulácii, despotizmu, bezcitnosti, egocentrický, sociálne neprispôsobivý, vyžaduje od ľudí okolo seba absolútnu poslušnosť, plnenie pokynov, neakceptuje dialóg, kompromisy, sú známe negatívne javy voči okoliu a taktiež konštatoval, že zistil u týchto týraných osôb aj detí syndróm týraných osôb. Ide o dôkazy vykonané v trestnom konaní. Sudkyňa zamietla návrh na nariadenie znaleckého dokazovania, ktoré vzniesla právna zástupkyňa matky v záverečnom návrhu, v súvislosti s oneskorene vzneseným návrhom na obmedzenie alebo zbavenie otca rodičovských práv vo vzťahu k maloletým deťom. Podľa § 116 CMP a § 38 ods. 1, 2 CMP súd vykonal výsluch maloletých detí bez prítomnosti iných osôb. Následne oboznámil len podstatnú časť z výsluchu detí, aby chránil integritu detí a dôveru detí v súd, pred ktorým uviedli svoj názor. Samostatne bola schopná vyjadriť svoj názor staršia U., nar. XX.XX.XXXX, mladšia H. V., nar. XX.XX.XXXX bola vypočúvaná spoločne so svojou sestrou a v podstate sa len pridržiavala toho, čo uviedla staršia sestra. Obidve sa následne rozplakali. Emotívne sú naviazané viac na matku ako na otca. Podstata výsluchu maloletých detí je tá, že otec podľa tvrdenia maloletých detí bez príčiny na nich kričal, resp. pre maličkosť ich bil. Tvrdili, že nikdy to nepovedali učiteľom, spolužiakom, lekárom, ani nikomu z rodiny, ani priateľom, ani otcovi, lebo sa báli, ako zareaguje, že sa bude hnevať. Nechcú sa s otcom stretávať, lebo stretnutia im budú pripomínať jeho zlé správanie. Matka im povedala, nech sa rozhodnú, ako chcú, tak ako im to vyhovuje. Tvrdila, že v trestnom konaní vypovedala inak preto, lebo otec jej sľuboval, ovplyvnil ju. Priznala, že otca má rada. Otec im nezavola, ale napísal cez sociálne siete. Aj mu odpísali. Vyhodnotenie výpovedí maloletých detí (najmä maloletej U.) je také, že menila výpoveď (zrejme v snahe zapáčiť sa matke, s ktorou žije a na ktorú je viac citovo naviazaná ako na otca). Najskôr uviedla, že s otcom by sa aj stretávala (uviedla podmienky stretávania v správe, ktorú spomína svedkyňa I. vo svojej výpovedi v trestnom konaní). V konaní 4P/34/2018 sudkyňa maloletá svedkyňa uviedla, že sa vôbec nechce stretávať, pretože jej to pripomína zlé spomienky na otca. Výpoveď zmenila napriek tomu, že po skutkovej stránke k žiadnej negatívnej zmene medzi

maloletou U. a otcom objektívne nemohlo dôjsť, pretože sa fyzicky v tomto časovom období nekonali žiadne stretnutia otca s maloletými deťmi (len písomný kontakt). Sudkyňa uviedla, že výpoveď zmenila preto, lebo prvýkrát vypovedala pod otcovým nátlakom. Keď odchádzal, tak jej nasľuboval. Porovnaním dátumov odchodu otca a dátumov výpovedí maloletého dieťaťa súd ustálil, že tvrdenie nie je pravdivé. Časový moment, kedy sa chcela stretávať za určitých podmienok s otcom, bol dávno po odchode otca, teda podľa názoru sudkyne táto výpoveď maloletej nebola pod nátlakom a sľubmi otca, ale bola spontánna. Na pojednávaní dňa 24.01.2019 súd vykonal dôkazy oboznámením, a to v chronologickom poradí, súdnych rozhodnutí a spisov, z ktorých mal preukázané, že neodkladným opatrením vo veci 5P/30/2018 (čl. 15 uznesenie č. k. 5P/30/2018-15 zo dňa 26.04.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.04.2018) boli maloleté deti zverené matke a styk bol ponechaný na dohodu rodičov, ktorá však nebola konkretizovaná, teda nebola materiálne vykonateľná a vymožitelná v exekučnom konaní pri výkone rozhodnutia. Neodkladné opatrenie trvalo do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, ktorá nastala právoplatnosťou rozvodu, teda dňom 08.08.2018. Rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 5P/31/2018-124 zo dňa 26.07.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.08.2018, bolo manželstvo rozvedené, deti boli zverené matke, otec bol zaviazaný výživou maloletých detí. Za zistených okolností, ktoré sú medzi rodičmi, za okolností, že práva otca boli obmedzené v trestnom konaní, je styk otca s maloletými deťmi na úrade práce jediným možným riešením, pokiaľ deti nebudú zverené dočasne do neutrálneho výchovného prostredia - ústavného zariadenia, do ukončenia súdnych sporov. Vzťahy medzi rodičmi sú zhoršené vzájomnými súdnymi konaniami a trestnými oznámeniami. Otec mal osvedčené právo otca na styk s maloletými deťmi a právo detí na styk s biologickým otcom. Z nijakého dôkazu objektívneho, transparentného nevyplýva, že by boli dané dôvody na zákaz styku otca s maloletými deťmi, resp. na odňatie rodičovských práv otcovi. Pokiaľ sa deti budú s otcom sťahovať u kolízneho opatrovníka, nehrozí im žiadne bezprostredné fyzické nebezpečenstvo, pokiaľ ide o tvrdenie, že boli fyzicky týrané. Podľa názoru súdu im nehrozí ani psychické násilie, pretože kontakt bude realizovaný v prítomnosti psychológa úradu práce a z toho dôvodu nehrozí ani žiadna manipulácia otca vo vzťahu k prebiehajúcim konaniam. Práve naopak, prítomnosť psychológa môže naučiť otca, ako zvládať prístup k maloletým deťom, ako sa má správať k maloletým deťom, ale môže to byť pozitívne aj vo vzťahu detí k otcovi. Takáto dočasná úprava kontaktu otca s deťmi v prítomnosti psychológa a pracovníka kolízneho opatrovníka zabezpečí kontakt otca s deťmi aspoň v minimálnom rozsahu - jedenkrát týždenne - do právoplatného rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní, aby nebol ukrátený na svojich právach ani otec, ani maloleté deti. Kontakt na neutrálnej pôde je nevyhnutný a optimálny aj z toho dôvodu, aby deti na otca úplne nezabudli, aby nedošlo k nenapraviteľnej ujme na právach otca a právach detí, a to strate vzájomného citového vzťahu medzi otcom a deťmi, čo zrejme sleduje svojím konaním matka. Preto bolo nevyhnutné, aby došlo k okamžitej náprave situácie, ktorá nastala, že otcovi nebol upravený vôbec styk s deťmi, na ktorý má zákonný nárok a na základe tvrdenej dohody a dobrovoľnosti matka neumožnila otcovi styk s deťmi, pričom sám sa nemohol domáhať styku z dôvodu, že je v rámci trestného konania a neodkladným opatrením obmedzený v tom, že nemá právo vstupu do spoločného rodinného domu, nemá právo sa žiadnym spôsobom kontaktovať s matkou a bez súhlasu matky si nemôže deti prevziať, pretože právoplatným rozhodnutím boli deti zverené do výchovy a starostlivosti matky a takým spôsobom nemôže deti bez súhlasu matky uniesť z ich výchovného prostredia. Preto bol nútený sa domáhať úpravy styku s maloletými deťmi súdnym spôsobom. Z toho dôvodu, že situácia je, čo sa týka obmedzenia práv otca a detí na vzájomný styk, naliehavá a dlhodobo absentuje vzájomný kontakt a vzájomný cit, preto okresný súd v nadväznosti na § 233 CSP mal za to, že hrozí nebezpečenstvo ťažko nahraditeľnej citovej ujmy na strane otca i detí, a preto vo výroku rozsudku vyslovil, že rozsudok je vykonateľný doručením, teda že je predbežne vykonateľný. Súd preto vzal do úvahy aj denný režim detí, ktoré pri výsluchu uviedli, že vyučovanie v stredu sa obidvom končí o 13.00 hod, pričom matka uviedla na otázku súdu, že dopravou môže byť v Čadci o 14.30 hod a u kolízneho opatrovníka o 15.00 hod. Súd preto upravil styk otca s maloletými deťmi od 15.00 hod do 17.00 hod podľa úradných hodín Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca oznámený na čl. 103 spisu, z ktorého vyplýva, že v stredu je stránkový deň od 8.00 hod do 12.00 hod a od 13.00 hod do 17.00 hod. Keďže otec sa s deťmi bude stretávať len jedenkrát týždenne, súdu sa zdal byť nedostatočný čas 1 hodiny pre nadviazanie riadneho kontaktu otca s maloletými deťmi, zvlášť keď ide o vzťah veľmi zložitý, ktorý si vyžaduje väčší časový priestor. Preto súd poskytol otcovi právo styku v rozsahu 2 hodín týždenne od 15.00 hod do 17.00 hod. Pokiaľ si svojím prístupom a správaním získa dôveru detí a nebude odsúdený za tvrdenú trestnú činnosť, potom môže pri zmene pomerov požiadať o styk v širšom rozsahu. Okresný súd na záver poukazuje na tú skutočnosť, že pokiaľ otcovi neodkladným opatrením bol uložený zákaz vstupu do spoločne vybudovaného rodinného domu a zákaz kontaktovať sa s matkou telefonickým, písomným a akýmkoľvek iným spôsobom, potom

už samotnými uvedenými rozhodnutiami bolo vylúčené právo otca kontaktovať sa s matkou aj vo veci starostlivosti o maloleté deti a uplatniť právo vo vzťahu k maloletým deťom.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie kolízny opatrovník Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Kolízny opatrovník v konaní č. 4P/34/2018 neobdržal žiadosť o prešetrenie rodinných pomerov v rodine a podanie správy. Pomery v rodine boli prešetrené v konaní č. 5P/31/2018 na žiadosť súdu o prešetrení pomerov v rodine a správa bola súdu doručená, preto sa úrad domnieval, že súd sa s uvedeným spisom oboznámi. Prvé stretnutie otca s maloletými sa zrealizovalo na úrade dňa 10.04.2019 za prítomnosti kolízneho opatrovníka a psychológa. Priebeh stretnutia a adaptácia detí v novom prostredí prebehla bez väčších problémov. Deti zo stretnutia nevyjadrovali nespokojnosť a neprejavovali ani iné negatívne postoje. Deti javili snahu integrovať sa v komunikačnom verbálnom procese. Pozorovaním U. sa javilo podozrenie na známky situačne zvýšeného napätia. Po skončení stretnutia U. nereagovala, bola ticho, nič nepovedala, bola smutná, mala slzy v očiach. Uviedla, že sa celý čas bála, aby sa otec s ňou neবাদil, že je jej zle, sťažovala sa na bolesti brucha. Dňa 17.04.2019 sa uskutočnilo druhé stretnutie. U. bola už pri príchode uplakaná. Po 15 minútach uplakaná U. z kancelárie odišla. Uviedla, že sa s otcom nechce stretávať. Maloletá H. s otcom zostala v kancelárii. Kolízny opatrovník odporúča stretávanie ponechať na voľbu ktorého dieťaťa, či sa chce alebo nechce s otcom stretnúť. Domnieva sa, že maloleté deti sa doposiaľ nevysporiadali so zážitkami súvisiacimi s dlhodobým domácim násilím v rodine. Ako ďalšiu alternatívu navrhuje v uvedenom konaní vykonať znalecké dokazovanie, na základe ktorého by psychológ posúdil vplyv násilia na deťoch, ich vzťah s otcom a pod., čo by bolo podkladom pre posúdenie toho, čo je v najlepšom záujme maloletých detí. Na záver úrad namieta realizáciu styku v priestoroch úradu, čo je časovo, priestorovo aj personálne neprijateľné. Ide o nevhodné a oficiálne prostredie. Pracovník majúci službu do 17.00 hod je na oddelení len jeden, ktorý je pracovne zaneprázdnený vybavovaním klientov. Aj pre maloleté deti je stretnutie časovo náročné, pretože rodina býva v obci P. B. W., ktorá je vzdialená asi 21km od mesta K.. Na základe uvedeného žiada, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil na nové konanie.

3. Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie aj matka prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote. Nesúhlasí s napadnutým rozsudkom, že otec má právo styku s maloletými deťmi U. V., nar. XX.XX.XXXX, H. V., nar. XX.XX.XXXX každý týždeň v stredu v čase od 15.00 hod. do 17.00 hod. na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny v Čadci, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, v prítomnosti pracovníka majúceho službu, v prítomnosti a za odborného vedenia psychológa kolízneho opatrovníka, v neprítomnosti matky. Ďalej nesúhlasí s tým, aby matka bola povinná deti na styk pripraviť fyzicky a psychicky a odovzdať ich v stanovenom čase preukázateľne úradu a v stanovený čas ich osobne prevziať. Nesúhlasí ani s predbežnou vykonateľnosťou rozsudku. A takisto nesúhlasí s výrokom IV. kde súd ukladá úradu, matke, otcovi zabezpečiť a rešpektovať zákonný priebeh stretnutí, keďže otcovi Okresným súdom v Čadci vo veci sp. zn. 1Tp/19/2018 bolo podľa § 82 ods. 1 písm. h/, j/ Trestného poriadku bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze úmyselne sa priblížiť k matke na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a v zákaze kontaktu otca s matkou v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby, alebo inými prostriedkami. Takisto nesúhlasí, že návrh na obmedzenie styku otca s maloletými deťmi bol zamietnutý. Napadnutý rozsudok je nesprávny, nedôvodný a nepreskúmateľný. Zároveň je arbitrárny a v rozpore so základnými právami matky a v rozpore so záujmami maloletých detí. Z uvedeného rozsudku je nesporné, že styk otca s maloletými deťmi súd neupravil aj napriek tomu, že nová právna úprava vyžaduje, aby bol styk rodičov s maloletým dieťaťom upravený obligatórne v konaní o rozvod manželstva s maloletými deťmi vždy. Vzhľadom k tomu, že rozsudok o rozvode manželstva neobsahuje odôvodnenie, nevyplýva z neho, že sa rodičia v konaní o rozvode dohodli, že otec maloletých detí, ktoré mu neboli zverené do jeho osobnej starostlivosti sa môže s deťmi stretávať, prípadne ich kontaktovať a informovať sa o ich zdravotnom stave u lekárky, o tom ako sa učia v škole, či niečo nepotrebujú a podobne. Maloleté dieťa, ktoré je so zreteľom na svoj vek a rozumovú vyspelosť schopné samostatne vyjadriť svoj názor, má právo vyjadrovať ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho dotýkajú, teda aj v styku s druhým rodičom, ktorému neboli zverené do osobnej starostlivosti. Preto v konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Rešpektujúc náročnosť tohto konania však prvoinštančný súd pri rozhodovaní ako aj v odôvodnení svojho rozsudku opomenul a nevysporiadal sa s touto skutočnosťou, keď neprihliadol na názor maloletých detí. Prvoinštančný súd len skonštatoval, čo deti vypovedali pred súdom, ale pri svojom rozhodovaní a právnom posúdení neprihliadol na ich výpovede. Maloleté deti jasne a s určitosťou vypovedali, že sa s otcom nechcú

stretávať, lebo sa ho boja, majú z neho strach a obavu, že im zase bude ubližované. Styk tak ako bol upravený prvoinštančným súdom, jednoznačne zasahuje do ich denného režimu a ich záujmov, nakoľko bývajú a chodia do ZŠ v Obci P. B. W., ktorá je vzdialená od okresného mesta K. cca 25km, kde sa nachádza ÚPSVaR a kde má prebiehať styk s otcom. Matka nie je majiteľkou motorového vozidla, je odkázaná na vlakové a autobusové spojenie. Príchod a odchod zo styku s otcom z K. do P. B. W., značne sťažuje v poobedňajších hodinách, aby sa deti mohli v dostatočnom predstihu pripraviť na ďalší školský deň. Nehovoriac o tom, že najmä staršia dcéra U. z tohto stretnutia, ktoré prebehlo už dvakrát na úrade, bola rozrušená, mala zdravotné problémy, na čo ako matka som musela vyhľadať aj lekársku pomoc. Jednoznačne sa preukázalo, že zo stretnutí, ktoré už prebehli na ÚPSVaR v Čadci na základe predbežne vykonateľného rozsudku, tieto stretnutia dcér s otcom majú veľmi negatívny dopad najmä na staršiu dcéru U., ktorá zo stretnutí odišla (dňa 10.04.2019 a 17.04.2019) s bolesťami brucha, vystresovaná a rozrušená, s tým že úplne sa odmietla s otcom stretnúť. Ak by styk s rodičom negatívne vplýval na záujmy maloletého dieťaťa, alebo by tu existovala odôvodnená obava z tohto negatívneho vplyvu, čo sa v danom prípade potvrdilo a preukázalo, matka navrhuje, aby odvolací súd po preukázaní tejto skutočnosti (dôkazmi ktoré súdu predloží) obligatórne obmedzil styk otca s maloletými deťmi v zmysle § 25 ods. 3 Zákona o rodine na čas do právoplatného skončenia trestného konania vedeného na Okresnom súde v Čadci pod sp. zn. 1T/15/2019. Obmedzenie styku odôvodňuje tým, že čas kedy mu bude obmedzený styk s deťmi navrhuje využiť tak, aby tento čas „obmedzenia“ využil na to, aby sa podrobil psychologickému vyšetreniu, resp. psychiatrickému, ktorého výsledkom by malo byť, že si nájde cestu späť k svojim deťom. Psychologické vyšetrenie maloletých detí, matky a otca, by preukázalo, či výsluch detí predstavuje riziko alebo nie. Prvoinštančný súd sa vo svojom odôvodnení uspokojil len svojou úvahou, ktorú náležite neodôvodnil. Z vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-2-VYS-CA-2018, ktorý bol predložený v danom konaní, ako aj zo znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný PhDr. Andrejom Franekom, bolo preukázané, že matka, ako i maloleté deti boli vystavené dlhodobu domácemu psychickému a fyzickému násiliu. Súd prvej inštancie absolútne nevhodným a nenáležitým spôsobom bagatelizoval a znehoval názor detí, na ktorý musí podľa judikatúry ESLP prihliadať. Aby súd prvej inštancie sa vyhol tejto judikatúre ESLP, formálne si názor detí vypočul, avšak ich názor úplne znehoval nenáležitým tvrdením, že nevedia čo je pre nich dobré. Takýto postup je neprijateľný a je priamym popretím účelu judikatúry ESLP. Závery súdu sú jednak nepodložené, a jednak mimo merita veci. Súd nielenže nesprávne odignoroval uložený zákaz vstupu do rodinného domu, ale upravením styku v prospech otca dokonca nezákonne zasiahol do právomoci orgánu (súdu), ktorý tento zákaz vstupu nariadil neodkladným opatrením na podklade riadne zisteného skutkového stavu, doloženého jasnými podkladmi a skutočnosťami. Takéto konanie súdu vyvoláva už aj pochybnosti o nezáujatosti. Na základe uvedených odvolacích dôvodov navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrh otca na úpravu styku zamieťa a vyhovie návrhu matky podanému prostredníctvom právnej zástupkyne ústne na pojednávaní vo svojom prednese na strane 12 zápisnice o pojednávaní zo dňa 28.03.2019; alebo, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, s tým, že návrh matky na znalecké dokazovanie týkajúce sa otca a návrh matky na obmedzenie styku otca s maloletými deťmi je dôvodný.

4. K odvolaniu kolízneho opatrovníka sa otec vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu, pričom uviedol, že k dôvodu, že ÚPSVR neobdržal žiadosť o prešetrení rodinných pomerov maloletých uvádza, že toto tvrdenie odvolateľa odporuje jeho nasledujúcemu vyjadreniu, a to, že pomery boli prešetrené v konaní č.k.:5P/31/2018, čo považuje za dostatočné. Súd v odôvodnení rozsudku popísal jasne dôvody prečo nebral na zreteľ stanoviská Centra B., ktoré boli vykonané nekontradiktórne a uvedené centrum nemá procesné postavenie v konaní, nakoľko deti sú zastúpené kolíznym opatrovníkom. Stretnutia otca s maloletými od uvedeného dňa zástupcovia kolízneho opatrovníka maria, samotná matka zasahuje do stretávania v priestoroch ÚPSVAR, napriek tomu, že jej súdom bolo uložené, že má deti odovzdať kolíznemu opatrovníkovi. Marenie rozhodnutia súdom vidí v tom, že tak ako sám odvolateľ tvrdí, stretnutia sa uskutočňujú v kancelárii za prítomnosti psychológa, kolízneho opatrovníka a ďalšieho psychológa úradu, čo je neoprávnený zásah do stretávania otca s maloletými, pretože uvedené osoby zasahujú do komunikácie otca s maloletými, neprimeraným spôsobom manipulujú s maloletými, znevažujú postavenie otca v očiach maloletých, umožňujú matke vstupovať počas doby stretávania do kancelárie kde stretnutie prebieha. Podľa vyjadrenia otca však mal. U. dňa 17.04.2019 už prišla na stretnutie plačlivá, v kancelárii boli štyri pracovníčky, mal. U. na otázky otca neodpovedala, namiesto nej odpovedala pracovníčka, že má somatické poruchy, bolesť hlavy, brucha a kĺbe, čo maloletá U. po uvedených pracovníčkach opakovala. Tento stav teda nie je možné prisudzovať, tak ako prijal záver kolízny opatrovník, že za bolenie brucho mal. U. je zodpovedný otec, ale nezodpovedný prístup matky v príprave maloletých na stretnutie s otcom. Stretnutie 24.04.2019, prebehlo od 15:00

hod. do 17:00 hod., na uvedené stretnutie mal. U. neprišla, cca. o 15:20 hod. kolízna opatrovníčka otvorila dvere do kancelárie na chodbu, kde sa prechádzala matka popred otvorené dvere s hračkami v rukách, čím upútavala sústavne pozornosť maloletej H.. Cca. po ďalších 20. min matka maloletej vstúpila do kancelárie, kde prebiehalo stretnutie, napriek tomu, že matka má podľa rozhodnutia súdu odovzdať deti kolíznemu opatrovníkovi a ten má zabezpečiť nerušený priebeh stretnutia. Stretnutie dňa 01.05.2019 pracovníkmi ÚPSVAR, ale aj matkou bolo zmarené tým, že otec napriek tomu, že sa dostavil na súdom určené miesto, úrad stretnutie nezabezpečil. Súd nevytlúčil stretnutia otca s maloleťmi počas dní pracovného pokoja, resp. sviatkov, a preto zastáva názor, že ide o svojvoľné postupy kolízneho opatrovníka v rozpore s predbežne vykonateľným rozhodnutím súdu. Na základe uvedených skutočností navrhuje, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie prvoinštančného súdu a zdôraznil povinnosti kolízneho opatrovníka, ktorý je povinný vykonávať práva a povinnosti v súlade s oprávnenými záujmami maloleťých, ktorých konanie zastupuje, a nie záujmy pracovníkov ÚPSVAR Čadca.

5. Matka sa k podanému vyjadreniu otca vyjadrila nasledovne. Dôkazom, že rešpektovala rozhodnutie súdu v plnom rozsahu, a že nemarila výkon úradného rozhodnutia, svedčí aj to, že sa dňa 10.04.2019 uskutočnilo prvé stretnutie maloleťých detí s otcom na ÚPSVaR v Čadci. Nestalo ani pri jednom stretnutí, ktoré následne nasledovali, že by zasahovala do stretávania v priestoroch ÚPSVaR. Práve naopak, otec pri príchode malol. detí do priestorov ÚPSVaR, kde mal prebiehať styk upozorňoval na seba písaním a pokrikaním, na čo matka, keď tam deti priviedla musela zareagovať a pozrieť sa, kto to píska a pokrikuje na nich. Takto na seba zbytočne upozorňoval. Matka v žiadnom prípade nevstupovala do miestnosti počas doby stretávania otca s maloleťmi, čo potvrdia aj pracovníci úradu. Toto tvrdenie je nepravdivé a zavádzajúce. V žiadnom prípade matka neporušuje rozhodnutie Okresného súdu Čadca. V styku maloleťých detí s otcom nebráni, deti nemanipuluje, ale vzhľadom k tomu, že deti sú zverené do jej osobnej starostlivosti, je jej povinnosťou, keď jej maloletá dcéra povie, že má zdravotné problémy (bolenie brucha) po stretnutí s otcom, osloviť jej lekára z obavy o jej zdravotný stav. Na styk matka vždy deti riadne pripravila v rámci svojich možností. Môže byť pravdou, že deti už v poobedňajších hodinách, keď musia ešte cestovať do K. z P. B. W. (cca 25km) dopravnými prostriedkami (matka nie je vlastníčkou osobného motorového vozidla) môžu byť unavené a vyčerpané, čo matka skutočne nemôže ovplyvniť a tak isto nemôže ovplyvniť pocity a prejavy svojich maloleťých detí. Deti sú vo svojich prejavoch úprimné a povedia skutočne to, čo si myslia a podľa toho sa správajú aj konajú a bolo by iluzórne si predstavovať, že súd alebo orgán verejnej správy môže svojou autoritou rozkazovať ľudským citom. Keďže styk otca s maloleťmi prebieha v rámci možnosti len, aby bolo splnené rozhodnutie Okresného súdu Čadca je pozoruhodné, že právny zástupca otca sa vyjadruje k styku otca s maloleťmi takým spôsobom ako je uvedený v jeho písomnom podaní, v ktorom reaguje na odvolanie kolízneho opatrovníka.

6. Kolízny opatrovník Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, k vyjadreniu otca uviedol, že skutočnosti, ktoré sa uvádza zavádzajúce, klamlivé, jednostranné. Na každé stretnutie sa matka s mal. deťmi dostavila včas a nikdy do stretávania nezasahovala, ani do kancelárie nevstupovala, kde bolo stretávanie realizované. Pracovníci úradu ani psychológovia do stretávania s deťmi nezasahovali dovtedy, pokiaľ to nebolo nutné a v záujme mal. detí. Na stretnutie dňa 17.04.2019 prišla U. rozrušená, plakala. Nie je pravdou, že by na otázky otca odpovedali prítomné pracovníčky. Dieťa samo opakovane uvádzalo otcovi svoje pocity. Komunikácia medzi deťmi a otcom si vyžadovala podporu, mal. U. sa od otca odvracala a opakovane otcovi hovorila: „Nechcem tu byť, je mi strašne zle, bolí ma brucho. Nespadla som, ale nechcem sa s tebou rozprávať, lebo sa ťa bojím za to, čo si robil a ako si mne aj mame nadával. Chcem už odísť“. Dieťa plakalo, vzlykalo, držalo si bruško, bolo bledé, ruky malo chladné... Pracovníčka otcovi počas stretnutia oznámila, že nie je v záujme dieťaťa vyžadovať jeho prítomnosť, keď je v takomto stave a odvieďla dieťa k matke do inej miestnosti nachádzajúcej sa o poschodie nižšie ako kancelária, kde sa realizovalo stretnutie. Matka do miestnosti, v ktorej sa styk realizoval, nikdy nevstupovala. Dňa 24.04.2019 bola prítomná len mal. H., mal. U. odmietla ísť na stretnutie pre bolesti bruška. Dňa 23.04.2019 bolo detským lekárom doporučené psychologické vyšetrenie dieťaťa. Dňa 24.04.2019 vedúca oddelenia matku požiadala, aby si išla vybrať hračky pre deti, ktoré sa nachádzali v kancelárii vedúcej. Asi o 16.30 h s matkou spoločne odchádzali z kancelárie, pričom matka ihneď odišla do inej miestnosti, kde zotrvala až do odovzdania dieťaťa. Pri presune cez chodbu do inej miestnosti otec matku zazrel z pootvorenej kancelárie službukonajúcej pracovníčky, kde sedel s mal. H.. Vedúca oddelenia uviedla, že otec bol od matky viac ako 5m a matka ho v kancelárii ani len nezaregistrovala. Vyjadrenie psychológov bolo nasledovné. Dňa 10.04.2019 bolo stretnutie do 17:00 hod., do toho času bola prítomná psychologička úradu. Nie je pravda, že o 16:48 pracovníčka chcela ukončiť stretnutie,

že ide domov. Počas stretnutia psychologička odišla na žiadosť otca, ktorý chcel potvrdenie o konaní styku do vedľajšej miestnosti za pracovníkom, ktorý v ten deň vykonával službu a ktorý stále vybavoval klientov. Stretnutie naďalej pokračovalo za prítomnosti pracovníka úradu do súdom stanoveného času. Pár minút pred koncom stretnutia bol upozornený, že stretnutie bude končiť o 17:00 hodine. Vyjadrenia sa nezakladú na reálnej skutočnosti a kolízny opatrovník ich považuje za fabulácie. Otec si pýtal potvrdenie pre svojho právneho zástupcu. Je otázna i skutočná motivácia otca stretávať sa s deťmi, keď si pýta potvrdenie pre svojho advokáta. Advokát sa snaží spochybniť postup pracovníkov úradu poukazovaním nepriamo na formálne chyby, kde podľa rozhodnutia súdu nie je uvedené v nariadení styku či iba v pracovné dni alebo aj v dňoch pracovného pokoja. Ak dieťa odmieta stretnutie s otcom, pretože v prežívaní aktuálne absentujú vyjadrenia pozitívnych emócií voči nemu, a to najmä v súvislosti s realizáciou styku a kontaktu s otcom, úrad má za to, že dočasne by bolo vhodné eliminovať kontakt s otcom tak, aby sa znížila emočná tenznosť v súvislosti s realizáciou styku a kontaktu s ním, ktorá vychádza z nespracovaných negatívnych zážitkov konania otca voči nemu a matke. V opačnom prípade má za to, že chráni bezpečnosť otca a nie detí. Ak aj naďalej budú otcom mal. detí rozporované vyjadrenia pracovníkov úradu, úrad bude trvať na vypočutí všetkých pracovníkov a psychologov, ktorí boli účastní pri stretnutiach otca s mal. deťmi. Záznam z ďalšieho stretnutia zo dňa 15.05.2019 v prílohe priložujeme. Na základe uvedených zistení úrad vníma, že pre deti je stretávanie s otcom psychicky zaťažujúce. Žiada, aby súd prehodnotil svoje rozhodnutie a v záujme mal. detí predbežnú vykonateľnosť zrušil. Deti boli dlhodobo svedkami násilia v rodine (č. k. 1T/15/2019) a má za to, že samé sú obeťami domáceho násilia.

7. Okresný súd Čadca zaslal Krajskému súdu v Žiline v zmysle ust. § 362 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej „CMP“) návrh kolízneho opatrovníka na vydanie neodkladného opatrenia z dôvodu, že spis Okresného súdu Čadca sp. zn. 4P/34/2018 vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností bol dňa 06.06.2019 zaslaný na rozhodnutie o odvolaní matky a odvolaní kolízneho opatrovníka. Kolízny opatrovník návrh odôvodnil skutočnosťou, že sa v súčasnosti vedie na Okresnom súde Čadca konanie pod č. k. 1T/15/2019, v ktorom otec mal. detí H. V. je obžalovaný pre trestný čin § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona. V uvedenej veci doposiaľ rozhodnuté nebolo. Prvé stretnutie otca s maloletou sa na úrade zrealizovalo dňa 10.04.2019 a prebieha doposiaľ. Z realizovaných stretnutí bolo zistené, že mal. U. na každom stretnutí prejavuje psychosomatické problémy (bolesti brucha), plače, má strach z otca a odmieta sa s ním stretávať. Tento svoj postoj a pocity verbalizuje aj svojmu otcovi. Pri stretnutiach úrad vníma napätie v prežívaní u mal. U., čo nie je vhodné pre jej psychickú stabilitu a zdravý vývoj. Obe deti sú aj naďalej v terapeutickú starostlivosť pracovníkov Poradenského centra K.. Na základe uvedených skutočností sa úrad domnieva, že dieťa javí známky sekundárnej viktimizácie, mal. U. niekoľkokrát opakovala, že sa otca bojí, že sa s ním nechce rozprávať, za to čo robil jej a mame. Každý raz okrem prvého stretnutia žiadala pracovníkov o to, že chce z kancelárie odísť. Úrad má za to, že kontakt pod dohľadom nie je zárukou emočného bezpečia a blaha dieťaťa. Ku kontaktu s rodičom, ktorý sa ku dieťaťu správal zle nesmie byť dieťa nútené. Kontakt dieťaťa s otcom je kontraproduktívny ich vzťahu, nakoľko sa u dieťaťa stále objavujú traumatické zážitky s otcom a nedochádza k prirodzenému odpusteniu a liečeniu tráum. Na základe uvedeného je potrebné eliminovať kontakt dieťaťa s otcom tak, aby sa znížila emočná tenznosť v súvislosti s realizáciou styku a kontaktu s ním, ktorá vychádza z nespracovaných negatívnych zážitkov konania otca voči matke a nej. ÚPSVR Čadca, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately týmto žiadal, aby Krajský súd v Žiline vydal neodkladné opatrenie na zákaz styku otca H. V. s mal. dieťaťom U. V. do ukončenia trestného konania.

8. Odvolací súd si vyžiadal správy zo stretnutí otca s mal. U., ktoré prebehli od podania návrhu na vydanie neodkladného opatrenia po rozhodnutie o neodkladnom opatrení. Dňa 03.07.2019 boli súdu poskytnuté správy z jednotlivých stretnutí spolu so Záznamom o priebehu styku otca s deťmi vypracovanom psychologičkou PhDr. J. V.. Z predloženej správy zo dňa 05.06.2019 vyplýva, že maloletá U. bola ešte pred stretnutím bledá, hneď na začiatku začala plakať, pričom komunikáciu s otcom odmietala. Po 20 minútach na podnet psychológa zo stretnutia odišla. Zo správy zo dňa 12.06.2019 vyplýva, že maloletá U. sa stretnutia vôbec nezúčastnila, na stretnutie neprišla. Zo správy zo dňa 19.06.2019 vyplýva, že ani na toto stretnutie maloletá U. neprišla. Odvolaciemu súdu bol predložený aj Záznam o priebehu styku otca H. V. s deťmi U. V. a H. V., ktorý bol vypracovaný psychologičkou PhDr. J. V.. V zázname opisuje priebeh stretnutia otca so U. zo dňa 05.06.2019, pričom uvádza, že bola otočená k otcovi chrbtom, začala plakať, nahlas vzlykala. Po celý čas odmietala s otcom komunikovať a usedavo plakala. Po krátkom čase stretnutie ukončila. Psychologička opisuje aj prvé stretnutie, ktoré prebehlo medzi otcom a maloletou.

Stretnutie prebehlo až do konca. Počas stretnutia bola pozorovaná tenzia, po skončení stretnutia sa maloletá rozplakala, začalo ju bolieť brucho, keď si spomenula ako jej otec nadával. Psychologička ďalej uvádza, že počas nasledovných stretnutí sa psychosomatické príznaky zhoršovali, maloletá už vošla do miestnosti s plačom, plakala viac, povedala, že tam nechce byť a že chce ísť domov. Psychologička konštatuje, že nemôže ovplyvňovať aktuálne prežívanie počas styku s otcom, u dieťaťa pozoruje, že pri stretnutiach prežíva napätie, svoj postoj verbalizuje aj otcovi a pracovníckam. Dieťa preukazuje príznaky sekundárnej viktimizácie. Tieto stretnutia nie sú v súlade s vývinovými potrebami dieťaťa a preto je naliehavá a nevyhnutná potreba ochrany záujmov dieťaťa.

9. Dňa 03.07.2019 Krajský súd v Žiline nariadil neodkladné opatrenie č. k. 5CoPno/2/2019-199, ktorým zakázal styk otca H. V., nar. XX.XX.XXXX, s maloletou U. V., nar. XX.XX.XXXX, do právoplatného skončenia vo veci samej. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 08.07.2019. Krajský súd konštatoval, že bolo potrebné bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania, pričom bola osvedčená naliehavosť úpravy rodičovských práv a povinností.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozhodnutie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušuje a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

12. Podľa ust. § 391 ods. 1 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

13. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, súdneho spisu a toho, čo strany uviedli v rámci odvolacieho konania, odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť, nakoľko v prejednávanej veci došlo zo strany súdu k postupu v rozpore so zákonom, keď súd v odôvodnení rozsudku nedostatočne zdôvodnil, prečo niektoré z navrhnutých dôkazov nevykonal, pričom súd svojim postupom odňal strane možnosť konať pred súdom, čo je potrebné považovať za okolnosť, pre ktorú je potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť.

14. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť procesne nesprávny postup súdu priečiaci sa zákonu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Civilným sporovým poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov. Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, a tým odňal účastníkovi jeho procesné práva.

15. Zákon teda výslovne trvá na tom, že k odňatiu možnosti konať pred súdom muselo dôjsť postupom súdu. Pod postupom súdu pritom treba rozumieť nielen postup senátu a predsedu senátu (samosudcu), ale aj faktickú činnosť súdu v širšom zmysle slova vrátane činnosti kancelárie súdu vykonávajúcej určité úkony v rámci jej pôsobnosti, ak vadný postup v tejto inej činnosti súdu sa následne premietol do vadného postupu senátu alebo predsedu senátu (samosudcu) prejednávajúceho vec, prípadne iného orgánu súdu povereného určitými úkonmi v civilnom konaní tak, že strane bola v dôsledku toho odňatá možnosť konať pred súdom v rozsahu oprávnenia daného mu zákonom.

16. Odvolací súd dáva do pozornosti, že konanie o úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom patrí medzi civilné mimosporové konania, kde platia odlišné zásady ako v civilnom sporovom konaní. Rozdiel sa prejavuje aj v princípoch dokazovania. Právna úprava vykonávania dôkazov v mimosporovom konaní je obsiahnutá v § 36 CMP, v zmysle ktorého je súd povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci. V mimosporovom konaní

sa na rozdiel od sporového konania uplatňuje tzv. vyšetrovacía zásada, v zmysle ktorej sa zdôrazňuje povinnosť súdu prispieť k výsledku konania svojou aktivitou pri dokazovaní.

17. Kolízny opatrovník v konaní navrhuje nariadiť znalecké dokazovanie, na základe ktorého by psychológ posúdil vplyv násillia na deťoch, ich vzťah s otcom a pod., čo by bolo podkladom pre posúdenie toho, čo je v najlepšom záujme maloletých detí. Odvolací súd uvádza, že rodičovské práva a povinnosti sú takou citlivou záležitosťou, ktorá si vyžaduje ohľaduplný a precízny prístup, čo znamená neustále zisťovanie rodinných, ale aj iných pomerov vzhľadom na väzby rodičov k deťom v záujme maloletých detí. Právna úprava pripisuje obzvlášť zvýšenú pozornosť starostlivosti súdu o maloletých. Vzhľadom na vývoj detí, vývoj existenčnej situácie a neustále zmeny pomerov je potrebné pred rozhodnutím súdu zisťovať aktuálny stav. Od rozhodnutia súdu prvej inštancie rozsudkom č. k. 4P/34/2018-114 zo dňa 28.03.2019 sa zmenila situácia, keď Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, ako kolízny opatrovník, podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd zakáže styk otca s maloletou U.. Situácia sa ďalej vyvíjala od podania tohto návrhu do rozhodnutia súdu o neodkladnom opatrení, preto si súd pred rozhodnutím vyžiadal správy z priebehu stretnutí otca s maloletými deťmi. Vzhľadom na uvedené má odvolací súd za preukázanú potrebu zisťovania pomerov a vzťahov rodičov a detí, najmä vzťah otca k maloletým deťom aj vzhľadom na fakt, že trestné konanie č. k. 1T/15/2019 stále nebolo právoplatne skončené.

18. Keďže v prejednávanej veci došlo zo strany súdu prvej inštancie k postupu v rozpore so zákonom, považoval odvolací súd za správne, napadnutý rozsudok zrušiť podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a zjednať tak nápravu. Úlohou prvostupňového súdu bude vec opätovne prejednať, vo veci opätovne rozhodne a svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom dôsledne zväží návrhy účastníkov konania na vykonanie dôkazov a následne vo svojom novom rozhodnutí uvedie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Bude dbať o to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Pri opätovnom rozhodnutí okresný súd doplní dokazovanie o znalecké dokazovanie, na základe ktorého by psychológ posúdil vplyv prípadného násillia na deťoch, ich vzťah s otcom a pod., čo by bolo podkladom pre posúdenie toho, čo je v najlepšom záujme maloletých detí, tak ako to v konaní navrhuje kolízny opatrovník.

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)